

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 13 noiembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Grecia) — Maria Kastrinaki tou Emmanouil/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis AHEPA

(Cauza C-180/08 și C-186/08) ⁽¹⁾

(Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 89/48/CEE — Recunoașterea diplomelor — Studii efectuate într-un „laborator de studii independente” nerecunoscut drept instituție de învățământ de stat membru gazdă — Psiholog)

(2009/C 44/41)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maria Kastrinaki tou Emmanouil

Pârâtă: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis AHEPA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Interpretarea articolelor 1, 2, 3 și 4 din Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind un sistem general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani (JO L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76) — Interpretarea articolului 39 alineatul (1), a articolului 40 alineatul (1), a articolului 43, a articolului 47 alineatul (1) și a articolelor 49, 55, 149 și 150 CE — Resortisant al unui stat membru care a exercitat o profesie reglementată în statul membru gazdă înainte și după recunoașterea echivalenței profesionale care rezultă din titlurile sale de calificare oficială academică obținute în alt stat membru — Efectuarea anterioară, pe baza unui contract de franciză, a unei părți a studiilor universitare într-o instituție nerecunoscută ca instituție universitară de către statul membru gazdă — Posibilitatea, din cauza refuzului recunoașterii unor astfel de titluri de calificare oficială, de excludere a lucrătorului din activitatea sa profesională

Dispozitivul

Autoritățile competente ale unui stat membru gazdă sunt obligate, în temeiul articolului 3 din Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani, să permită unui resortisant al unui stat membru, care este titular al unei diplome în sensul acestei directive, eliberată de o autoritate competentă din alt stat membru, să își exercite profesia în aceleași condiții ca și titularii diplomelor naționale, chiar dacă această diplomă:

— este acordată pentru o formare efectuată, în tot sau în parte, într-o instituție situată în statul membru gazdă care, potrivit legislației acestui stat membru, nu este recunoscută drept o instituție de învățământ și

— nu a fost omologată de autoritățile naționale competente.

⁽¹⁾ JO C 171, 5.7.2008.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Oldenburg (Germania) la 1 octombrie 2008 — Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts/Freerk Heidinga

(Cauza C-434/08)

(2009/C 44/42)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Oldenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

Pârât: Freerk Heidinga

Întrebarea preliminară

Articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că sunt incompatibile cu această dispoziție și prin urmare nevalide contractele având aparent ca obiect realizarea unui transfer complet și definitiv al drepturilor la plată, însă prin care, potrivit înțelegerii părților, vânzătorul urmează să rămână beneficiarul, din punct de vedere economic, al drepturilor la plată, iar cumpărătorul, în calitate de titular formal al acestor drepturi la plată, trebuie să le activeze exploatând terenurile corespunzătoare și trebuie să transmită vânzătorului totalitatea plăților acordate, sau contractele prin care plățile pentru terenuri sunt astfel transferate cumpărătorului încât acesta rămâne obligat, în orice caz după activarea drepturilor și efectuarea plăților, să cedeze succesiv vânzătorului o parte a plăților acordate (partea care corespunde exploatareii)?

⁽¹⁾ JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177.